

נכתב על ידי הרב עקיבא משה סילבר

האם מותר לכהנים להכנס למבנה ציון הרשב"י במירון

לענין שאלת כת"ר אם מותר לכהנים להיכנס לשם, כבר נכתבו והתפרסמו בנידון זה מאמרים במקומות שונים, ואין כת"ר צריך לדידי ודכוותי, אבל היוצא מזה לפוס ריהטא שאין בסיס מספיק בשביל להתיר כניסה לשם, והאסמכתאות שהובאו בזה עד כה אינם ברורים דיים, וישראל קדושים העמידו גשר שבנוי כיפין על גבי כיפין

לטהרת הכהנים, והלואי שנוכל להיות רגועים שכעת הדרך טהורה בהר שנמצאו בו מערות קבורה בכמה מקומות, (ויש לזה כדמות אסמכתא זכר לדבר ממ"ש עילה מצאו וטיהרו את א"י אבל לא שאפשר לסמוך ע"ז במקום שיש שאלה ועי' זבחים קטז), וכיהודה ועוד לקרא הנני להשיב, שכל כהן הירא וחרד לא יכנס עכ"פ מעבר לגשר הכהנים, כפי שכבר התפרסמה דעת רוב גדולי ישראל בזה.

והנה גם שיש גדולים וצדיקים בדורות הקודמים שלא נזהרו בזה מ"מ אי אפשר להתייחס לזה אלא כמו שהחזיקו זה כמקום טהרה, ורוב חכמי ישראל החזיקו המקום כמקום שיש בו חשש לכהנים, אבל עכשיו שנמצאו בו הרבה קברים ועצמות ממילא יש לדון ולברר הדברים לפי דיני הלכות שכונת קברות המבוארים בגמ' נזיר וירושלמי שקלים ובפוסקים, ואני בעניי איני מכיר המציאות בזה, אבל יש ת"ח שחקרו הדברים והעלו הדברים עלי ספר, ובודאי שיש לחשוש לחקירותיהם בדאורייתא כל עוד שלא התברר אחרת.

וכנ"ל גם מה ששאלת בקבר רחל הוא איסור להרבה אחרונים וכך הפשטות דאם יש שם קבר מהיכי תיתי שבנוי באופן שאינו מטמא, ואין היתר להקל בקברי צדיקים ואכמ"ל, ורק שדנו האחרונים על קברי האבות שקודם הדיבור אם מטמאים באוהל (וזה אינו נוגע לענין נגיעה במקום הקבורה עצמה דהוא נידון בפני עצמו שטומאה בוקעת והו"ל כעין מגע שבזה אין נידון מצד לפני הדיבור, וראיתי שציינו שיש תוס' רי"ד שנדמ"ח ששם מבואר שגם טומאה רצוצה דינא לחומרא כטומאת מגע לענין זה, ושכן מבואר גם באור שמח, ולפום ריהטא מה שראיתי שציינו מראשונים אחרים כנגד זה לא מצאתי בעניותי ראיה ברורה להקל בטומאה רצוצה לאיזו שיטה, בפרט שיש מקומות שמבואר שטומאה רצוצה דינה כטומאת מגע, ובפרט שאינו מוסכם כלל שהלכה כר"ש שמקל אף בטומאת אהל, ובפרט שדעת התוס' רי"ד והאור שמח להחמיר בזה והוא דאורייתא, וצריך משקל כבד כדי להקל בדאורייתא במקום ס"ס לחומרא, דהיינו שמא אין הלכה כר"ש ואסור בכל גוני ושמא ר"ש גופיה מודה

בטומאה רצוצה כמו שמודה בטומאת מגע, לענין קבר שלפני הדיבור בגמ' בנזיר נד ע"א התרבה קבר שלפני הדיבור, ועי"ש בתוס' אם התרבה לר"ש דאמר קברי גוים אין מטמאין באהל או לרבנן ומה גדר קברים שלפני הדיבור לענין מגע ומשא שם ובמפרשים ובתוס' נדה ע ע"ב), ויעוי' בגמ' בב"ב בעובדא דר' בנאה בב"ב נח הובא בתוס שם.

ואמנם הרמב"ם פסק להקל בפלוגתא דר"ש ורבנן לגבי אוהל אבל אינו מוסכם וגם יש קושיות חזקות על הרמב"ם מש"כ בתשובה דלא מצינו חולקים על ר"ש, דבגמ' בכריתות משמע דהוא פלוגתא ואכמ"ל, [וגם קבר שלפני הדיבור אין ברור שדרגת טומאתו לר"ש היא כקברי גוים ועי' בתוס' נזיר שם, ובפשוטו משמע דלא עדיף מקברי גוים, דאם יש דין מיוחד לקברי אבות הו"ל להגמ' שם לומר קברי אבות שלפני הדיבור כיון שדינם חלוק מקברי גוים שלפני הדיבור, אלא משמע לכאורה דאין חילוק], עכ"פ מידי ספק דאורייתא לא נפקא.

